

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/214/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200742
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Beniačová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5619200742.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a členiek senátu JUDr. Táne Rapčanovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v spore žalobcu: M. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. č. XXXX/XX, N. Y., právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Jančí, s.r.o., so sídlom Dončova č. 1451/21, Ružomberok, IČO: 36 862 304, proti žalovanému: E. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. č. XXXX/X, A., o zaplatenie 10.000 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 20C/7/2019-69 zo dňa 05. júna 2019, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.

Rozsudok okresného súdu vo výroku II. m e n í tak, že žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalovanému nepriznáva.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 10.000 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 10.000 eur od 28.01.2019 do zaplatenia, všetko v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku (výrok I.). Žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, pričom o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením (výrok II.). Konštatoval, že žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenie sumy 10.000 eur s príslušenstvom. Žalobca svoj nárok odôvodnil tým, že podľa rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 10.01.2018, sp. zn. BB-5T/14/2017 bol žalovaný ako obžalovaný uznaný vinným z prečinu korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, pretože dňa 03.12.2016 v rodinnom dome v obci G. U. č. XX, okres N. Y. najprv pre seba od M. F. pýtal peňažnú sumu 10.000 eur za to, že mu svojím dosahom vybaví u regionálneho zástupcu KOMUNÁLNEJ poisťovne, a.s. Vienna Insurance Group Y. H., aby táto s M. F. v rozpore so svojimi povinnosťami uloženými najmä článkom II. bod 1 Hodnotového systému zamestnanca KOMUNÁLNEJ poisťovne, a.s. Vienna Insurance, uzatvorila antيداتovanú poisťnú zmluvu, zakladajúcu poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla k motorovému vozidlu zn. Mitsubishi Pajero, VIN: JMBMNV68W1J001592, ev. č. LM864CR, a to konkrétne tak, aby dátum uzatvorenia poisťnej zmluvy predchádzal poisťnej udalosti vozidla zo dňa 02.12.2016 a následne po uzatvorení poisťnej zmluvy s uplynulým dátumom 28.11.2016 E. U. toho istého dňa 03.12.2016 na rovnakom mieste v rodinnom dome v obci G. U. č. XX vypýtanú sumu 10.000 eur od M. F. prevzal. Žalovanému bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 2 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 4 roky. Nakoľko žalovaný prijal od žalobcu sumu 10.000 eur ako úplatok, za čo bol žalovaný odsúdený, žalobcovi tak bola spôsobená škoda. Napriek výzve na vrátenie sumy 10.000 eur, žalovaný uvedenú sumu nevrátil, preto si žalobca uplatnil aj úroky z omeškania.

Súd uviedol, že na základe vykonaného dokazovania a po preskúmaní veci dospel k záveru, že žaloba je dôvodná. Obrana žalovaného spočívala jedine v tvrdení, že žiadny úplatok od žalobcu neprevzal, čo žalovaný duplikoval aj v trestnom konaní. Súd s poukazom na ust. § 193 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) uviedol, že takáto obrana žalovaného neobstojí, nakoľko súd je v zmysle uvedeného ustanovenia viazaný rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 10.01.2018, sp. zn. BB-5T/14/2017, ako aj uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 24.04.2018, sp. zn. 2 To/4/2018, na základe ktorých bol žalovaný právoplatne odsúdený za prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona. Podľa názoru súdu je úplatok podľa ust. § 451 Občianskeho zákonníka majetkovým prospechom získaným z nepoctivých zdrojov, pretože úplatok je neoprávneným majetkovým prospechom pre toho, kto ho prijal. Súd v odôvodnení poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5 TZ 15/82, v zmysle ktorého prijatie úplatku páchatelom trestného činu prijímania úplatku (podľa Trestného zákona účinného v čase vydania rozhodnutia) nezakladá zodpovednosť za škodu (§ 420 a nasl. Občianskeho zákonníka), ale zodpovednosť za neoprávnený majetkový prospech (§ 451 a nasl. Občianskeho zákonníka). Vydanie neoprávneného majetkového prospechu tomu, kto úplatok poskytol, prípadne štátu (§ 457 ods. 2 Občianskeho zákonníka) nemožno uplatňovať v trestnom konaní, ale len v konaní o veciach občianskoprávných. Súd zároveň priznal žalobcovi príslušenstvo pohľadávky - úrok z omeškania, nakoľko si ho žalobca uplatnil riadne a včas. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník po právoplatnosti rozhodnutia vo veci (§ 262 ods. 2 CSP).

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný. Uviedol, že žiadne finančné prostriedky ani províziu od pána M. F. ani od pani Y. H. neprijal ani žiadne nežiadal. Ako obchodný zástupca pracoval 25 rokov a nikdy sa takej veci nedopustil.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného vyjadril súhlas s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolanie považoval za nedôvodné a neopodstatnené. Súd vydal rozhodnutie na podklade správneho postupu konania, úplne a správne zistil skutkový stav veci a na základe správneho právneho posúdenia zhromaždených dôkazov. Jedinú odvolaciu námietku žalovaného, že žiadne finančné prostriedky ani províziu neprijal, ani nežiadal považoval za nedôvodnú. Poukázal na právoplatné rozhodnutie v trestnej veci, v zmysle ktorého zhodnotil postup a konanie okresného súdu ako správny a náležitý.

4. Krajský súd ako súd odvolací bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 389 CSP) a podľa § 387 ods. 1 CSP vo výroku, ktorým žalobe vyhovel ho ako vecne správny potvrdil a podľa § 388 CSP vo výroku o trovách konania ho zmenil tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP). Takýto postup je v súlade s judikatúrou Ústavného súdu SR, v zmysle ktorej odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (pozri napr. III.ÚS 78/05, II.ÚS 264/08, IV.ÚS 372/08, IV.ÚS 350/09).

6. Na doplnenie považoval odvolací súd za nevyhnutné reagovať na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v jeho opravnom prostriedku. Krajský súd zároveň poukazuje na zodpovednosť žalovaného za obsahové vymedzenie odvolania, v spojitosti s nevyhnutnosťou odvolacieho súdu rešpektovať svoju viazanosť odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

7. Žalovaný vo svojom opravnom prostriedku vo vzťahu ku skutkovými tvrdeniami len zopakoval svoju argumentáciu prezentovanú v prvoinštančnom konaní. Vyplýva z nej, že sa nestotožnil so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, tak ako boli prezentované v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

8. Primárne odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany sporu, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bola strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby sa rozhodlo v súlade s jej požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa článku 46 ods. 1 Ústavy a práva na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru nepatrí ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP), a nie strán sporu. Okresný súd vykonal dokazovanie v prejednávanej veci náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu s ohľadom na procesný stav veci a spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania, umožnil stranám sporu realizáciu ich procesných práv a nadväzne zákonným spôsobom vyhodnotil tak procesnú aktivitu strán, ako aj meritum veci.

9. Súd prvej inštancie uviedol aké skutočnosti zistil z jednotlivých dôkazov v odôvodnení svojho rozhodnutia a náležite vyhodnotil. Správne, vychádzajúc z ustanovenia § 193 CSP prihladal na rozsudok vydaný v trestnej veci, ktorým bol žalovaný uznaný vinným za prečin nepriamej korupcie. Podľa ustálenej súdnej praxe vyplývajúcej z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR pri riešení otázky viazanosti civilného súdu rozhodnutím vydaným v trestnom konaní pri aplikácii ustanovenia § 193 CSP, ak je v čase rozhodovania civilného súdu právoplatný rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté, že bol spáchaný trestný čin, je súd viazaný iba výrokom, že bol trestný čin spáchaný a výrokom, kto ho spáchal, ale nie odôvodnením trestného rozhodnutia. Z výroku o vine však treba vychádzať ako z celku a brať do úvahy jeho právnu aj skutkovú časť s tým, že rieši naplnenie znakov skutkovej podstaty trestného činu konkrétnym konaním páchatel'a (R 22/1979). Rozsah tejto viazanosti je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň významnými okolnosťami pre rozhodnutie civilného súdu o uplatnenom nároku (3 Cdo 101/2012).

10. V súdnej veci okresný súd vychádzal z rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. BB-5T/14/2017 z 10.01.2018. Podľa výroku tohto rozsudku sa žalovaný dopustil prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 1 Trestného zákona, tým, že priamo pre seba žiadal a prijal úplatok a žalobca sa dopustil prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona tým, že priamo inému sľúbil a poskytol úplatok. Podľa skutku vymedzeného vo výrokovvej časti tohto rozsudku uvedené prečiny žalobca a žalovaný spáchali, skrátene povedané tým, že žalovaný si vypýtal a prijal sumu 10.000 eur od žalobcu a žalobca mu tieto peniaze prisľúbil a dal. V predmetnej veci tak okresný súd bol viazaný odsudzujúcim rozsudkom vo vzťahu k týmto skutočnostiam, ktoré viedli k odsúdeniu žalovaného, ako aj žalobcu. Neobstojí tak odvolacia námietka žalovaného, že od žalobcu sumu 10.000 eur neprijal. Keďže žalovaný ďalšie odvolacie dôvody neuviedol, krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil.

11. Odvolací súd však v súlade s ust. § 388 CSP zmenil od rozhodnutia vo veci samej závislý výrok o trovách prvoinštančného konania (výrok II.), nestotožniac sa s rozhodnutím okresného súdu vychádzajúcim výlučne zo zásady úspechu žalobcu v spore. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo vzhľadom na okolnosti prejednávanej veci dôvodné aplikovať na rozhodnutie o trovách konania ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP.

12. Účelom zákonného ustanovenia § 257 CSP je umožniť súdu zmierniť dôsledky právnych noriem upravujúcich náhradu trov konania zavedením moderačného práva súdu. Toto ustanovenie je výrazom skutočnosti, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom v medziach stanovených všeobecnými podmienkami uvedenými v zákone, za splnenia ktorých môže dôjsť rozhodnutím súdu k inému záveru o náhrade trov konania, než by plynul z použitia všeobecných zásad náhrady trov konania - prioritne zásady úspechu. Zákon vyžaduje pre realizáciu tohto sudcovského moderačného práva, aby v danom prípade išlo o výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa.

13. K dôvodom hodným osobitného zreteľa môže dôjsť vo vzťahu k určitým druhom konania alebo určitej procesnej situácie. V prejednanom prípade bolo nesporné, že vzhľadom na okolnosti, za ktorých žalobca poskytol žalovanému sumu, ktorej zaplataenia sa voči nemu domáhal v predmetom konaní, sa žalobca jej poskytnutím a žalovaný jej prijatím dopustili trestnej činnosti, za ktorú boli odsúdení. Rozhodnutie, aby žalobca, ktorý v konaní napokon uspel, znášal svoje náklady, sa preto odvolaciemu

súdu javí spravodlivým predovšetkým vzhľadom na existenciu okolností súvisiacich s okolnosťami na základe ktorých, si žalobca uplatnil predmetný nárok.

14. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 257 CSP, § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 CSP vychádzajúc z rovnakých kritérií, ktoré boli dôvodom pre zmenu rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti o trovách prvoinštančného konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)